

USTAWA
z dnia 11 września 2015 r.
o osobach starszych

Art. 1.

Ustawa określa zakres monitorowania i przedstawiania informacji o sytuacji *osób starszych*, podmioty uczestniczące w realizacji tego zadania oraz źródła jego finansowania.

Art. 2.

Monitorowanie sytuacji *osób starszych* jest prowadzone przez organy administracji publicznej, państwowe jednostki organizacyjne oraz inne organizacje zaangażowane w kształtowanie sytuacji *osób starszych*.

Art. 3.

Zakresem monitorowania sytuacji *osób starszych* obejmuje się: sytuację demograficzną, sytuację dochodową, warunki mieszkaniowe, aktywność zawodową, sytuację rodzinną i strukturę gospodarstw domowych, sytuację *osób* niepełnosprawnych, aktywność społeczną i obywatelską, aktywność edukacyjną i kulturalną, aktywność sportową i rekreacyjną, stan zdrowia, dostępność i poziom usług socjalnych, równe traktowanie i przeciwdziałanie dyskryminacji ze względu na wiek oraz realizację polityki senioralnej.

Art. 4.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) *osoba starsza* - osoba, która ukończyła 60. rok życia;
- 2) polityka senioralna - ogół działań organów administracji publicznej oraz innych organizacji i instytucji, które realizują zadania i inicjatywy kształtujące warunki godnego i zdrowego starzenia się;
- 3) *osoba niepełnosprawna* - osoba, o której mowa w [ustawie](#) z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu *osób* niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721, z późn. zm.).

Art. 5.

1. Rada Ministrów corocznie, do dnia 31 października, przedstawia Sejmowi i Senatowi informację o sytuacji *osób starszych*, w szczególności w oparciu o monitorowanie, o którym mowa w art. 2 i art. 3.

2. Przedmiotem informacji o sytuacji *osób starszych* jest w szczególności:

- 1) sytuacja demograficzna społeczeństwa i struktura demograficzna według wieku populacji *osób starszych*, prognozy na kolejne lata oraz implikacje zmian demograficznych dla polityki państwa;
- 2) sytuacja dochodowa, warunki bytu, w tym warunki mieszkaniowe;
- 3) aktywność zawodowa;
- 4) sytuacja rodzinna i struktura gospodarstw domowych;

- 5) stan zdrowia i jego uwarunkowania oraz jakość życia związana ze zdrowiem, w tym dostępność do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;
- 6) dostępność i poziom usług socjalnych, w tym opiekuńczych;
- 7) sytuacja *osób* niepełnosprawnych i ich opiekunów;
- 8) aktywność społeczna i obywatelska;
- 9) aktywność edukacyjna i kulturalna;
- 10) aktywność sportowa i rekreacyjna;
- 11) równe traktowanie i przeciwdziałanie dyskryminacji ze względu na wiek;
- 12) ocena realizacji polityki senioralnej, w tym wniosków i rekomendacji sformułowanych w poprzedniej informacji;
- 13) wnioski i rekomendacje dotyczące przyszłych zadań i inicjatyw, które należy podjąć w celu kształtowania warunków godnego i zdrowego starzenia się.

3. Informacja Rady Ministrów podawana jest do wiadomości publicznej.

Art. 6.

1. Zadania wynikające z ustawy koordynuje Prezes Rady Ministrów.
2. Za przygotowanie informacji odpowiedzialny jest minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.
3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb przygotowania informacji o sytuacji *osób starszych*, uwzględniając sprawne jej przygotowanie.
4. Monitorowanie sytuacji *osób starszych* oraz przygotowanie informacji, o której mowa w art. 5, jest finansowane z budżetu państwa.
5. Podmioty, o których mowa w art. 2, są obowiązane do współpracy w przygotowaniu informacji Rady Ministrów o sytuacji *osób starszych*, w tym do nieodpłatnego udostępniania informacji, dokumentów i danych, którymi dysponują.

Art. 7.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.